

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăzeci și cincea după Rusalii

**Evangelia Duminicii
a douăzeci și cincea
după Rusalii**

Pilda samarineanului milostiv
Ev. Luca 10, 25-37

În vremea aceea a venit la Iisus un învățător de lege, ispitindu-L și zicând: Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața de veci? Dar Iisus a zis către el: Ce este scris în Lege? Cum citești în ea? Iar el, răspunzând, a zis: «Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău, iar pe aproapele tău, ca pe tine însuși». Atunci Iisus i-a zis: Drept ai răspuns; fă aceasta și vei fi viu. Dar el, voind să se îndreptățească pe sine, a zis către Iisus: Și cine este aproapele meu?

Iar Iisus, răspunzând, a zis: Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon, și a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, au plecat lăsându-l aproape mort. Din întâmplare, un preot cobora pe calea aceea și, văzându-l, a trecut pe alături. De asemenea și un levit, ajungând în acel loc, venind și văzând, a trecut pe alături. Iar un samarinean, mergând pe cale, a venit la el și, văzându-l, i s-a făcut milă și, apropiindu-se, i-a legat rănilor, turnând pe ele untdelemn și vin; apoi, punându-l pe asinul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el. Iar a doua zi, scoțând doi dinari, i-a dat gazdei și i-a zis: Ai grijă de el și, ce vei mai cheltui, eu, când mă voi întoarce, îți voi da.

**Luni, 15 noiembrie,
începe POSTUL CRĂCIUNULUI**

Postul Crăciunului amintește de rugăciunea și postirea patriarhilor și dreptilor din Vechiul Testament, în așteptarea venirii lui Mesia – Izbăvitorul.

Prin durata lui de 40 de zile, acest post aduce aminte și de postul lui Moise de pe Muntele Sinai, când acesta aștepta să primească cuvintele lui Dumnezeu, Decalogul, scris pe lespezile de piatră ale Tablelor Legii, se menționează în Liturgica generală, a Pr. Ene Braniște.

Durata Postului Crăciunului a fost stabilită în anul 1166, la Sinodul de la Constantinopol, ținut sub președinția patriarhului Luca Hrisoveghi.

Asemenea dreptilor dinaintea de Hristos, prin postire, prin rugăciune, prin fapte bune și viață curată ne vom apropia și noi sufletele de Domnul Hristos, după o cuviincioasă pregătire, astfel încât sărbătoarea Nașterii Sale să ne aducă în suflete lumină, pace și bucurie.

Cât de aproape ne e „Aproapele”?

Sfânta Evanghelie rostită în această a XXV-a duminică după Rusalii ne invită să cercetăm cu mintea una dintre cele mai frumoase pilde rostite de Mântuitorul, Pilda despre Samarineanul milostiv. Aceasta ne dovedește cum fapta unui om bun schimbă întreaga toată percepția noastră.

Pilda în sine e un răspuns pe care Mântuitorul nostru Iisus Hristos l-a dat la întrebarea unui învățător de lege, care venise mai degrabă să îl ispitească cu întrebarea: „Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața de veci?” (Luca 10,25. Iar Domnul îl surprinde, răspunzând cu două întrebări: „Ce este scris în Lege? - Cum citești?. Oferă astfel, peste veacuri două coordonate esențiale pentru a înțelege voia Domnului: cercetarea Scripturii și trăirea autentică a adevărilor. Este foarte important să citești, să te documentezi din Scriptură și din cărțile duhovnicești, când este vorba de a trăi corect creștinește, însă nu trebuie neglijat și modul în care se citește, calitatea umană a celui care citește. Sfântul apostol Petru afirmă că există riscul ca, citind texte din Sfânta Scriptură, să le interpretăm eronat, spre „pierzare” (II Petru 3,16). Uneori, în spatele interpretărilor eronate ale Scripturii se pot ascunde păcate și patimi omenești. Prin urmare este necesar ca cititorul măcar să intre în atmosfera lecturii sfinte prin însemnarea cu semnul Sfintei Cruci și să sărute crucea de pe Cartea sfântă înainte de a citi. Există și o rugăciune specială în acest scop (vezi pag. a 3-a).

Mântuitorul îl întreabă: „Ce este scris în Lege? Cum citești?”, (Luca 10,26). Răspunsul învățătorului de lege: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău, iar pe aproapele tău ca pe tine însuși”, (Luca 10,27), surprinde într-o singură frază tot Decalogul, toată Legea, în doar două porunci: iubirea față de Dumnezeu și față de Aproapele. Omul acela era un bun cunoscător al Legii, dar totuși nu era un bun împlinitor. Acest lucru rezultă din felul în care Mântuitorul îl poartă pas cu pas și spre cunoașterea de sine. Îi prezintă trei categorii, trei atitudini: preotul, levitul și samarineanul, apoi îl întreabă „Care din acești trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari”, (Luca 10,36). Mântuitorul îl trimite să facă și el asemenea, să împlinească ceea ce știe că este corect. La întrebarea: „Cine este aproapele meu?”, nu îi oferă o „rețetă”, o listă de prevederi, ci îi expune o pildă din care se poate extrage acela singur răspunsul-concluzie.

Pentru omul modern, riscul de a cunoaște, dar de a nu aplica, este unul crescut. Pilda aceasta uimește și prin faptul că trimite chiar spre persoana Mântuitorului întrucât unii dintre farisei îl numeau „samarinean” (Ioan 8,48), adică de alt neam, neavând nimic în comun cu tradiția iudaică. Poate din această pricină, Mântuitorul, în pilda sa, oferă samarineanul ca exemplu pozitiv.

De aici, se pot trage învățăminte și despre relația noastră cu Dumnezeu. Iisus Hristos l-a ridicat pe omul căzut prin jertfa Sa de pe cruce, îl încredințează unei „case de oaspeți”, care e simbolizată de Biserică. Apoi, îi tratează rănila cu untdelemn și vin, arătând că viața celui care vrea să se vindece sufletește îmbină usturimea durerii (alcoolul) precum și mângâierea - simbolizată de untdelemn. Iar vinul și untdelemnul preînchipuiau Sfintele Taine administrate prin Biserică.

Pilda mai spune că samarineanul a încredințat gazdei doi bani pe care i-a oferit condiționat zicându-i „Ai grijă de el și, ce vei mai cheltui, eu, când mă voi întoarce, îți voi da”, (Luca 10,35). Prin cei doi bani, se face trimitere către Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție, cele două mari izvoare prin care primim Revelația (Descoperirea) Dumnezeiască.

Samarineanul veghează alături de cel rănit până a doua zi, sugerând asumarea de către Mântuitorul a firii noastre omenești, căzute. Și nu doar o asumare în istorie, prin întruparea Sa, ci una eshatologică - „până ce El va veni” (I Cor. 11,26), căci, la sfârșitul veacurilor, se va întoarce Hristos să judece și să plătească pe fiecare.

Mai presus de toate rămâne însă fapta frumoasă a unui om. Samarineanul de alt neam face un gest dezinteresat și necondiționat de credință sau afinități, pentru un „Aproapele” pe care azi, cel mai des îl definim prin prisma intereselor personale. Căutăm pe Aproapele în persoane mai puternice decât noi, care ne pot deveni un ajutor potențial dar ele nu se încadrează în definiția dată de Mântuitor. Mai nou, tehnologia modernă ne permite să ne apropiem unii de alții. Și azi e greu să definim aproapele.

Aproapele pe care ni-l sugerează pilda este omul care are nevoie de tine, omul aflat în lipsuri și suferință, cu care se identifică și Hristos. Iată pentru care motiv credința noastră este profund ancorată în faptele de milostenie trupească și sufletească, iar Biserica a dezvoltat o amplă lucrare filantropică, invitându-ne pe fiecare să ne reconsiderăm atitudinea față de aproapele.

Pr. Mihai Mărgineanu

Maica Domnului Paramythía (Mângâietoarea)

Exista în trecut obiceiul ca părinții Mănăstirii, ieșind din kathikon, să sărute această icoană a Maicii Domnului, după care Egumenul încredința cheile mănăstirii călugărului ce îndeplinea ascultarea de portar al sfântului lăcaș. Potrivit acestei tradiții, pe vremea Bizanțului, într-una din zile când egumenul înmâna cheile portarului, auzi un glas venind dinspre icoană: „Nu deschideți astăzi porțile mănăstirii, ci urcați pe ziduri și izgoniți-i pe piraiți”. Aceleași glas răsună și a doua oară.

Îndreptându-și privirea spre icoană, egumenul văzu cum Pruncul din brațele Născătoarei de Dumnezeu își întinde mâna, acoperind buzele Maicii Sale și spunând: „Nu te milostivi, Maica Mea, de acești păcătoși. Lasă-i să fie pedepsiți prin năvălirea piraților, după cum merită”. Maica Domnului, însă, luând mâna Pruncului Hristos și întorcând ușor capul, repetă aceleași cuvinte. Monahii alergară îndată spre ziduri, de unde era lesne de văzut cum pirații încercuiseră mănăstirea și așteptau momentul deschiderii porții pentru a năvăli înăuntru și a o prăda. Prin intervenția minunată a Maicii Domnului, mănăstirea a fost izbăvită de urgia piraților. De atunci, în icoană au rămas întipărite aceste ultime mișcări ale feței Dumnezeiescului Prunc și ale Maicii Sale.

Rugăciune pentru citirea cu folos a Sfintei Scripturi

Strălucește în inimile noastre, Iubitorele de oameni Doamne, lumina cea curată a cunoașterii dumnezeirii Tale și deschide ochii gândului nostru spre înțelegerea evanghelicilor Tale propovăduiri. Pune în noi și frica de fericitele Tale porunci, ca toate poftele trupești călcând, să viețuim duhovnicește, cugtând și făcând toate cele ce sunt spre plăcerea Ta.

Că Tu ești lumina sufletelor și a trupurilor noastre, Hristoase Dumnezeule și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Biserica Toma Cozma - Iași

vă invită

**CURS GRATUIT
DE COLINDE**

Dirijor Cor & Profesor Canto,
ANCA MĂDĂLINA IANCU

ÎNSCRIERI:
tel. 0741706602,
Vasilica Onofrei, PR

www.pariohiatomacozma.ro

str. Toma Cozma, nr. 41, IAȘI

Rominartproduction

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602,
Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com
Alte activități: Vlad-Augustin Vulcu, Mihail-Bogdan

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

- ◆ **Duminică, 14 noiembrie,**
08:00 Utrenia și Sfânta Liturghie
18.00 Slujba Paraclisului Maicii Domnului

- ◆ **Vineri, 19 noiembrie**
17:00 Slujba Sfântului Maslu

- ◆ **Sâmbătă, 20 noiembrie**
07:00 Utrenia și Sfânta Liturghie
18.00 Slujba Vecerniei

Un pahar cu apă

Un psiholog într-o ședință a ridicat un pahar cu apă.

Toată lumea se aștepta la întrebarea tipică:
- Este pe jumătate plin sau pe jumătate gol?

Cu toate acestea, el a întrebat:
- Cât cântărește acest pahar?

Răspunsurile auditoriului au estimat între 200 și 250 de grame.

Psihologul a răspuns:
- Pentru mine, greutatea absolută nu este importantă. De exemplu, depinde de cât timp voi ține acest pahar în mână.

- Dacă-l țin un minut, nu este nici o problemă.
- Dacă-l țin o oră, mă va dura brațul.
- Dacă-l țin o săptămână, brațul meu va amorți și va paraliza.

Greutatea paharului nu se schimbă, este mereu aceeași, dar cu cât îl țin în mână mai mult, cu atât mai greu devine de suportat. Grijiile, gândurile negative, ranchiuna, resentimentele, sunt ca paharele de apă.
- Dacă te gândești la ele o vreme, este în regulă.

- Dacă te gândești la ele toată ziua, începe să doară.
- Dacă te gândești la ele toată săptămâna vei ajunge să te simți paralizat și să nu poți face nimic!

Așa este și cu sufletul nespovedit !
Vasul sufletului trebuie curățit prin spovedanie, prin rugăciune, prin Euharistie !
Revarsă din inimă grija, agitația, frica și primește harul iertării !

Rugăciunea zilnică este făcută atât de fiecare creștin singur, sau împreună cu cei din familia sa, sau cu alți credincioși, în orice loc, în orice timp, citită dintr-o carte de rugăciuni, sau rostită din taina inimii. Părintele profesor Ene Braniște ne spune că acest tip de rugăciune face parte din cultul particular care „se poate manifesta oricând, în orice timp sau moment în care insul religios simte nevoia de a se ruga lui Dumnezeu sau de a-L lăuda”, iar „rugăciunea particulară se poate face oriunde, nefiind legată de anumite locuri sau lăcașuri”.

Tot părintele profesor arată că „în formele de exprimare ale cultului particular predomină spontaneitatea, improvizația individuală sau inspirația momentană a fiecărui credincios, care se poate ruga prin cuvintele care îi vin pe buze, așa cum simte sau cum gândește fiecare, în formele pe care fiecare le găsește mai nimerite. Așa iau naștere formele cultului din pietatea populară, dintre care unele, din creații personale, devin cu timpul generale, fiind adoptate de grupuri mai mari de credincioși și terminând prin a fi adoptate în întreaga colectivitate religioasă”